

Forfatter: Christian Frederik

Titel: BREV TIL: Anker, Carsten Tank FRA: Christian Frederik (1814-03-01)

Citation: Christian Frederik: "BREV TIL: Anker, Carsten Tank FRA: Christian Frederik (1814-03-01)", i *Christian Frederik og Carsten Anker's Brevveksling 1814 - samt Uddrag af deres Breve fra 1801-13 og fra 1815-17*, CHRISTIANIA, s. 9. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-002155169-000-shoot-L0021551690000005.pdf> (tilgået 29. april 2024)

Anvendt udgave: Christian Frederik og Carsten Anker's Brevveksling 1814 - samt Uddrag af deres Breve fra 1801-13 og fra 1815-17

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

5.

INSTRUKS

for Konferentsraad C. Anker.

Trykt i „Aalls Erindringer“, 2. Udg. S. 751 -753.

1. Ved din Ankomst til London har du straks at opspørge Skibslæilighed til Norge for med samme ufortøvet at melde mig din Ankomst.

2. Ved og hos dine Bekjendtskaber maa du øieblikkelig skaffe dig Efterretning, om Lord Castlereagh er paa Kontinenten eller tilstede. I første Fald hvem der har Porteføljen.

3. Underhaanden maa du ved dine Venner erkjendige dig, om du uden Vanskelighed kan faa Ministeren i Tale, og overlader jeg til din Konduite, hvad enten Samtalen skal ske med Hemmelighed og paa tredie Sted eller paa ordentlig Maade.

4. Under alle Omstændigheder maa du anbringe mit Brev til Lord Castlereagh og dit Ærinde. Dette maa bestaa i at berette, hvad her er foregaaet, den ufravigelige Beslutning aldrig at blive svensk, i at skildre de usalige Følger af Magtforsøg i saa Henseende, hvorved Sverige selv ikke blev tjent, og at det ialfald maatte være let for de Allierede at skaffe Sverige selv samme Skadesløsholdelse, som var tiltænkt Kongen af Danmark.

Overalt maatte du søge at bringe det engelske Ministerium til at mediere Sagen med Sverige og at bevirke et Møde i Sverige eller, hvor England vil under engelsk Præsidium af svenske og norske Kommissærer i Hensyn til Fred og Forstaaelse imellem disse Magter, da er jeg villig til at afslutte baade en politisk og Handelstraktat med Sverige, saaledes at Grænserne i Krigstilfælde gjensidig sikres, men uden at Tropper stilles til fælles Hjælp.

s. 10Vilde England af Venskab for Sverige baade selv garantere og formaa Rusland ligeledes til at indgaa Graranti for denne Eredstraktat, da har jeg saa meget mindre noget derimod, som denne Graranti da maatte tjene til begge Parters Betryggelse.

5. Med England selv maa du forsikre Ministeren i mit Navn, at jeg oprigtig ønsker at indgaa den nøieste Forbindelse, især Handelstraktat.

Skulde du under Konferencerne finde den fornødne Grad af Velvillighed, da lad dem forstaa, at jeg muligens kunde være sindet at tilstaa dem et Nedlæg af alle Handelsvarer i Christianssand paa samme Vilkaar som Oplaget i Grothenborg; men dette Tilbud maa ske i et klogt Øieblik, navnlig naar du har faaet Ministeren til at balancere, og du da tror, at saadant Tilbud skulde kunne virke Bestemmelse.

(Naar Ponte-Corvo skildres med de rette Earver, vil det maaske være iøinefaldende, at Englænderne kan stole mere paa os end paa ham.)

6. Naar Konversationerne udvikler sig, maa mit Brev til Prinsregenten opvises. Megen Agtpaagivenhed maa da have paa Ministerens Udtalelser med Hensyn til sammes Overleverelse.

Det vilde være et ufordelagtigt Tegn, om man aldeles modsatte sig samme, ethvert passeligt og virkende Argument maatte da anbringes for at hæve Vanskelighederne. Men heller end at give Anledning til nogen Misforstaaelse eller Kulde tillader jeg dig at renoncere paa det Ønske, jeg har, at du selv maatte overlevere det til H. K. Høihed, naar Ministeren lover dig at ville gjøre det.

Skulde endog dette negtes, da tillader jeg dig at forevise ham den Gjenpart af Brevet, som jeg herved overleverer dig, paa det han deraf kan se, at Indholden — skjønt noget mere udviklet — er det samme som det, jeg har skrevet til Ministeren.

Skulde han desuagtet bestemt negte at modtage Brevet til Prinsregenten, maa du med den største Klogskab og med en fornuftig, god Lune udlade dig med, at du vil for det første anse Ministerens Ytringer som et Raad, han giver dig: ei at paastaa Overleverelsen straks, men beholde det til et bekvemmere Øieblik og spøgende udlade dig med, at du ei tvivlede paa, at s. 11det jo længer hen blev modtaget, og imidlertid fortsætte Konversationen uden nogen tilsyneladende Fortrydelse eller Mistillid.

Brevet til Prinsregenten maa endelig i hans Hænder, maaske den ved Brevet til Hertugen af Grloster aabne Kanal kan hjælpe, naar alt andet glipper. ¹

7. Hvad du i din Tale eller Samtale fornemmeligen har at faa oplyst, er dette: Om England oprigtigen ønsker at se Norge forenet med og under Sverige, og om man til den Ende vilde bruge voldsomme Midler. Til disse regner jeg fornemmelig Fornyelse af Kaperierne og Udsultningssystemet, ved hvilket Farten til Norge skulde

besværes eller hindres. Hvad du til Afværgelse af dette Onde kan paahitte, overlades til din Konduite.

8. Det forstaar sig, at en skriftlig Forsikring om Englands fredelige Disposition i denne Henseende vilde være af yderste Vigtighed; men da dette ikke er, at vente, saa gjælder det at kunne paa en eller anden Maade forsikre sig om Englands passive Forhold, saafremt noget fiendtligt skulde opstaa mellem Norge og Sverige. Hvad der er anført under § 4 bliver altid Hovedsagen.

9. Saafremt Englands Forhold til Ponte-Corvo endnu er saa bindende og betænkeligt, at Ministeren ikke tør uden megen Forsigtighed indlade sig med dig, da har jeg intet imod, at du samtykker i hemmelige Møder med ham, for ikke at opvække den svenske Envoyes Opmerksomhed. Til den Ende maa du søge at undgaa alt det i din personlige Opførsel, der kunde falde i Øinene.

Dersom Ministeren derimod ikke undslaar sig for at se dig hos sig, ikke heller tager i Betænkning at sende dig noget Bud og at skrive dig Sedler til, da maa din Stilling og dit hele Væsen blive saadan, som kan passe sig for min Udsending.

10. Skulde det endeligen være nødvendigt at underhandle med Lord Castlereagh personlig, da er du ogsaa bemyndiget til s. 12 at afreise til ham paa Fastlandet, forsynet, som jeg vil haabe, med Anbefalingsbreve fra de øvrige engelske Ministre.

Da skal din Broder straks afløse dig i England, naar du først har anmeldt ham [som overordentlig Gesandt]¹ og jeg underrettes om, at han vil kunne gavne der. (Overhovedet har du at fremme din Tilbagereise, naar de fredelige Forhold er knyttede.)

11. De norske Fanger i England, som frigives en masse, maa du have Omsorg for, at de saavidt muligt paa Kornskibe eller andre Fartøier naa'r hertil, og at deres Grjæld opgjøres og betales. [Kjøbmand F. C.] Hornemann er den Mand, du henvender dig til i denne Henseende. Løitnant Sneedorff, som følger med til din Tjeneste, kan som Kommissær for de frigivne Fanger føre dem her tilbage, hvis du ingen Anledning finder til forinden at sende ham hertil.

12. En Paketfart med Christianssand maatte ønskes etableret.

13. Ved at bekjendtgjøre for Private Vilkaarene for Korntilførselen til Norge, maa disse opmuntres til at forsyne os. De maatte kunne drive en fordelagtig, aktiv Handel paa Norge ved at tilføre os Korn fra Danmark og Østersøen og igjen at udføre norske Produkter. Du erklærer, at af Planker tillades ikke Udførsel, uden at Korn eller Fødemidler forinden er indført. De enkelte Skibe, der maatte ankomme med Planker, er meddelt specielle Tilladelser, fordi Rederne forinden har indført Korn.

I fredeligt Forhold med England var det væsentligt, at Tolden paa Planker nedsættes.

14. Alt, hvad her er bekjendtgjort, maa læses i de engelske offentlige Blade, og Folket stemmes til vores Fordel, saa at Parlamentet kan gjenlyde deraf.

15. Skulde, som Gud forbyde, Haabet til Englands Bistand glippe, da maa du skildre Ministeren, hvad Følgerne vil være af at overlade et Folk saa ufortjent til Fortvivelse. Den første Lov for os bliver da den blodigste Hevn over Sverige og over hver dets Ven; men Haabet til, at England indser sin Uret mod s. 130s maa aldrig vige fra dig og indtil sidste Øieblik ytres; — ligesom vort Ønske til Fred er uforanderligt.

Regentskabet i Norge, Christianiad. 1. Marts 1814.

Christian Frederik.

P. S. ¹ Dn vil henvende din Opmerksomhed paa at bidrage til, at Handelshuset Wolff et Dorvilles Grjæld til norske Handlende godtgjøres disse imod den Forsikring, at den Grjæld til engelske Huse, som af norske Handlende er deponeret deri, bliver likvideret.

v. Holten.